

28 vuotta ja 3..4 hiontaa riittää paksullekin tiikkikannelle: ikä alkoi näkyä ruuvien proppausten irtoiluna, kannen pehmeutenä, saumojen irvistelynä ja muutamana pienenä vuotona sisätiloihin saakka. Myyjä oli antanut tekohengitystä kannelle hiomalla, kiristämällä osan ruuveja ja korjailemalla osan saumoja; vaikutus kesti vain yhden kesän.

Remonttia odotti todennäköisesti myös ruuvirei'istä vettä saanut kannen balsaeeriste.

Uusi tiikki ja tiikin korvikkeet maksavat 300+ €/m² ja työt päälle ainakin toisen mokoman; kantha on 16 m². Rahallehan on veneilyssä muutakin käyttöä. Kun kannen tiikkirimat muuten olivat päällisin puolin kohtalaisessa kunnossa, ajattelin kokeilla omatoimisuutta remontissa sekä kannen tiikkimateriaalin uudelleenkäyttöä sikäli kuin rimat saisi ehjänä irti.

West Systems'in sivuilla on kuvattu liimaamalla tehdyn tiikkikannen projekti. Ruotsalainen epoksinvalmistaja Nils Malmgren ehdottaa sivuillaan yhdenlaisen tiikkikannen tekoa liimaamalla kanteen ohuita 3..4 mm tiikkisäleitä epoksilla. Scandinavian Teak Deckin laadukkaat pohjalaiset tiikki-valmiselementit ovat n. 6 mm paksuja ja ne liimataan kanteen ilman ruuveja. Näistä rohkaistuneena arvelin, että ottamalla vanhat tiikit irti, höyläämällä ne ~ 5 mm paksuuteen ja liimaamalla takaisin saisoin kannelle 10..15 v. ja pari hiontakertaa jatkoaikaa. Epoksilla liimaaminen sulkisi samalla kannen n. 900 ruuvireikä pysyvästi. Ja onhan tuo puun uudelleenkäyttö purjehtijan imagoon sopiva ekoteko.

Sandwich-kannen väliaineen vuotokohtien tarkistus ja korjaaminen edellytti joka tapauksessa tiikin irrottamista osasta kantha, koska en halunnut sitä korjausta lähteä tekemään kannen alapuolelta.

Ensimmäiseksi vaiheeksi ja menetelmän testaamiseen otin takakannen, n. 4 m². Seuraavana keväänä tein n. 10 m² etukannen, ja kolmantena kabiinin katon. Tässä kuvaus työvaiheista:

Valmistelut:

- Irrotetaan kaikki kannen tiikin päälle kiinnitetyt helat, kaiteet, genuakiskot ym. Varvaslista ei onneksi ollut tiikin päällä. Pitkään rosteripulteissa kiinni olleet kaidetolpan jalat ja knaapit lähtivät lopulta irti vain paloina rälläkällä. Jukovalta löytyi vielä samanlaisia.
- Veneen mallista riippuen työn tekemiselle on eduksi, jos veneen ulkopuolelle voi rakentaa telineistä työtason, jolta pääsee käsittelemään kantha seisoma-asennossa. Kannella polvillaan työskentely kyllä onnistuu, mutta käy selän päälle ja lisää työkaluvahinkojen riskiä.

Tiikin irrottaminen:

- 10 mm piikkikärkisellä puuporalla otetaan varovasti tiikin kiinnitysruuvien proput auki. Tavoite on, että pora osuu hyvin alkuperäiseen propunreikään eikä revii uutta puuta. Ruuvit ulos; käsin vääntäen ruuvi ensin liikkeelle ja akkuporakoneella loput.
- En poistanut rimojen välistä saumamateriaalia etukäteen (senkin voisi tehdä Fein Multimasterin tiikkisaumaterällä), vaan vedin kumikittisaumat auki mattoveitsellä tai Bosch Multitool päristimellä. Vanhojen kansiensa saumoissa on usein pohjalla tiivistenaru, josta vetämällä sai osan saumoja auki.
- Merkkasin joka rimanpätkän tussilla parista kohdasta takaisinlaittoa varten
- Bosch Multitool -päristimen avulla lusasin tiikkirimat irti alustasta yhden kerrallaan, aloittaen sopivasta reunasta: päristimen terä työnnetään tiikin alle riittävän monesta kohdasta, niin että koko liimasauma tulee auki ja riman saa ehjänä ylös. Veneessäni iso osa 30 v. vanhoista Thiokol-kumikitti-liimauksista oli jo irronnut tai kuivunut kasaan, mikä helpotti työtä; osa kitistä taas oli alkuperäisessä tiukkuudessa ja aika työlästä irrottaa.

On hyvä pitää mielessä, että mieluummin uhraa muutaman tunnin enemmän aikaa rimojen saamiseen ehjinä irti kuin uusien tekemiseen ja sovittamiseen rikkuneiden tilalle. Jos ensimmäiset 10 rimaa eivät tule suosiolla ehjinä irti, voi siirtyä varasuunnitelmaan.

- Pienemmät rimanpätkät kiinnitin järjestykseen huokolevyalustoille, että pysyisivät tallessa ja suurin piirtein selvillä jatkokäsittelyn ajan.

Tiikkirimojen puhdistaminen ja valmistelu:

- Tiikki oli maaliskuussa irroteltaessa talven jäljiltä melko kosteata, joten vein rimat sisälle kuivumaan muutamaksi viikoksi. Seuraavalla kerralla irrottelin rimat jo syksyllä, mutta silloin pitää suojata kanteen jäävät ruuvinreiät talvisten sateiden ja sulamisvesien varalta.

- Kumikitin jäännösten poisto rimojen alapuolista käy alkuun päristimellä lusaten; viimeiset siivut lähtevät oikohöylätessä.

- Vanha saumamateriaali poistetaan rimojen reunoista, reunat puhdistetaan kevyesti esim. oikohöylällä (suorat ja kuperat kohdat), nauhahiomakoneella tai käsin (koverat kohdat)

- Rimojen alapinnan siivous: otetaan oikohöylällä joka riman pohjasta pois vajaan 1 mm siivu, mikä vie loput kitit ja antaa hyvän puhtaan pinnan liimaamiselle. Pieni taso/oikohöylä /kutteri kustansi luokkaa 300.- € ja riitti tähän työhön hyvin; osta myös satsi varateriä mukaan.

- Kopioidaan rimojen tunnistemerkkaukset nyt puhtaalle alapinnalle.

- Seuraavaksi vedetään rimat kutterin tasohöyläasetuksella yläpuolelta noin 5...6 mm paksuuteen. Tiikki on kovaa ja kerralla voi ottaa pois vain vajaan 1 mm siivun, jotta rima ei lohkeaisi tai repeilisi. Kulumisesta riippuen 8..12 mm paksut rimat pitää siis kukin ajaa kutterista läpi useampaan kertaan. Lyhyimmät palikat eivät kutteriin sovi vaan ne pitää käsitellä käsin nauhahiomakoneella. Tuloksena rimojen yläpintaan tuli esiin ehjä ja kova tiikki. Pitkiä ohuita rimoja on käsiteltävä varoen.

- Alapuolen ja reunojen rasvanpoisto asetonilla pyyhkien, ja alapuolen kevyt karhentaminen liimausta varten nauhahiomakoneen 60 hiomapaperilla.

Vettyneen kannen väliaineen poisto ja korjaaminen:

Kannen sandwich-rakenteessa olevan balsan vettyneet kohdat paikansin rakennuksillakin käytetyllä kosteusmittarilla: mittasin koko kannen kosteudet n. 20 cm rasterilla ja merkkasin kunkin mittapisteen kosteuskokeman kanteen tussilla. Sitten rajasin selvästi vettyneet kohdat. Avasin kannen yläpuolelta näistä kohdista ja korjasin yhden isomman alueen, joka oli litisevän märkä. Muutaman muunkin kohdan avasin, mutta niissä balsa oli kuitenkin kunnossa. Tästä vaiheesta on eri juttu.

Lasikuitukannen valmistelu liimausta varten:

- Ennen hionta- ja epoksitöiden aloittamista pitää vene suojata joka puolelta huolella. Käytin muun kannen, hytin sivuseinien ja vapaalaidan yläosan suojaukseen muovikalvoa. Biltemasta saa kätevää suojakalvoa, jonka yhdessä reunassa on teippi. Päällä käveltäville pinnoille laitoin vielä pahvisuojan.

- Alkuperäinen tiikki oli liimattu kumikitillä suoraan kannen karhennuksen päälle. Hioin liukastumiselnestokarhennuksen takakannessa tasaiseksi nauhahiomakoneella. Etu- ja sivukannen ja katon isommat alat otin tasaiseksi pikku rälläkällä ja karbidilaikalla: nopeampaa mutta pölyä ihan sairaasti joka puolelle, ja työkalun kanssa saa olla varsin varovainen. Lopuksi pölyjen imurointi ja rätilä pyyhkiminen sekä pinnan pyyhkiminen rasvanpoistajalla (asetonia Biltemasta).

Epoksiliimaus:

Päädyin West Systemsin 105/206 epoksiin. Sitä saa mm. Walticilta sopivissa annoksissa. Mukana saa tarkan ohjeistuksen sekä varsin kätevät annostelupumput, jotka jo yksistään oikeuttavat hieman korkeamman hinnan. Saostukseen käytin Westin piituhkaa.

- Ennen liimauksen aloittamista odotellaan sopivaa työlämpötilaa epoksin käyttöön (luokkaa 20 °C); yökyymillä (alle 5 °C) tämä epoksi ei kovetu. Ilmoja on joskus vasta kesäkuussa, kun muut ovat jo vesillä. Silloin pressun alla voi päivisin olla taas liiankin lämmintä: 25..30 asteessa epoksi jähmettyy liiankin vikkellään.

- Suojataan kannen reuna-alueet, varvaslistat ym. maalarinteipillä epoksin valumia vastaan. Jos kannessa on reikiä helojen, kaidetolppien ym. kiinnityspulteille, ne tukitaan tilapäisesti esim. superlon-tiivistenauhasta tehdyillä tulpilla tai maalarinteipillä, ettei epoksi valu reiästä sisälle. Liimauksen jälkeen reiät avataan poralla. Kaikki muut alueet suojataan voimapaperilla tai muovilla roiskeiden ja peukalonjalkien varalta, joita tulee vaikka luulisit olevasi vaikka kuinka varovainen.

- Jokaisen tiikkiriman yläpuoli suojataan epoksilta hyvälaatuisella maalarinteipillä. NM ehdottaa vaihtoehtona yläpinnan lakkausta, joka lopuksi hiotaan pois: lopputulos voisi näin olla suoraan siistimpi, mutta työtä on yksi vaihe enemmän.

- Käytä hengityssuojaimia, suojahanskoja ja suojalaseja sekä suojahaalaria kaikessa epoksityössä sekä lasikuituhionnassa !

- Rimojen liimattava alapinta puhdistetaan asetonilla vielä kertaalleen. Kopioidaan rimojen merkkaukset yläpinnalle maalarinteippiin.

- Kuivasovitetaan rimat alustavasti paikoilleen sen varmistamiseksi, että kaikki rimat ovat mukana ja oikein päin, vanhat ruuvinreiät osuvat kohdilleen ym. Pinotaan rimat sivuun hyvässä järjestyksessä.

- Rimat kiinnitetään sopivan kokoinen segmentti kerrallaan; valitaan sopiva alue kannesta ensimmäiseksi liimausvaiheeksi, sovitetaan sen rimat paikalleen ja merkataan raja kanteen tussilla; nostetaan rimat sivuun. Itse aloitin liimauksen keskipuusta ja jatkoin siitä laitaa; toisen puolen liimasin seuraavana päivänä. Yksin tehden onnistuin esikäsittelemään, asettelemaan, liimaamaan ja saumaamaan 3.4 pidempää rimaa kerrallaan yhtenä satsina; rajoittava tekijä on epoksisatsien käyttöaika, joka on 30 min luokkaa 20 asteen lämpötilassa.

- Epoksia valmistetaan pikku annos (noin 1 dl aluksi) ohjeiden mukaan ja levitetään sitä pensselillä kostutukseksi kannen lasikuidulle merkatulle alueelle sekä tähän kohtaan tulevien rimojen alapinnoille. Kannella epoksiastiat ja -työkalut on hyvä pitää työn ajan matalassa pahvilaatikossa, niin että jokin mahdollisesti kaatuva purkki ei levitä sisältöään koko kannelle.

- Valmistetaan saman tien toinen annos epoksia ja saostetaan sitä pii-fillerillä valumisen estämiseksi. Tämä noin ketsupin oloinen tahna levitetään kostutetulle alueelle kanteen 1..2 mm paksuudelta; käytin tähän pensseliä. Jos kansi viettää vähänkin, on epoksia saostettava enemmän, sinapin vahvuiseksi, valumien estämiseksi.

- Pohjasta esikostutetut tiikkirimat asetetaan alkuperäisille paikoilleen; käytin ohjaimina vanhoihin kiinnitysruuvin reikiin laitettuja cocktail-tikkuja. Kaarevaksi taivutetut rimat ovat päästäneet hieman muotoaan irrotettaessa, joten niitä joutuu takaisin liimattaessa lievästi 'pakottamaan' oikeisiin ruuvinreikiin kiinnitysruuvin kanssa. Tämä onnistuu käsin.

- Kukin rima kiinnitetään vanhoihin ruuvinreikiinsä kevyesti; käytin 4.2x19 leveäkantaisia ohutlevyruuveja. Ruuvia kiristetään vain sen verran, että riman ja kannen väliin ei jää ilmatilaa vaan epoksi pursuaa hieman riman alta koko riman mitalta.

NM ja West ehdottavat ruuvien käyttöä kiinnitykseen rimojen välissä sauman kohdalla. Varmasti hyvä tapa, kun tekee uutta kantta, mutta vanhan valmiiksi muotoon tehdyn tiikin takaisinasettelussa vanhat ruuvinreiät toimivat kohtalaisen hyvin eikä rimojen asentoa tarvi sovittelua aivan samaan tapaan kuin uutta tehtäessä. Joihinkin kohtiin joutuu kyllä laittamaan lisäruuveja riman läpi, kun rima muuten jää kaarelle ja kannesta irti. Samoin joutuu rimoja hieman asettelemaan, että saumojen leveydet olisivat jotakuinkin tasaiset.

Rimojen saumaus:

Käytin myös rimojen välisiin saumoihin epoksia. NM ehdottaa saumojen täyttämistä epoksilla seuraavana päivänä. Itse ajattelen, että saumaukseen käytetty epoksi tarttuu pohjalla olevaan epoksiin, jos saumat täyttää saman tien kun rimojen liimaukseen käytetty epoksi on vielä tahmeaa: tähän on aikaa lämpötilasta riippuen 1..2 tuntia. Näin liimauksesta tulisi 'yhtä puuta' eikä rimojen väliin jäisi niin paljon veden mentäviä rakoja:

- Valmistetaan annos epoksia: väriksi ja uv-suojaksi Westin grafiittijauhetta ja täyteaineeksi taas pii-filleriä. Jos kansi viettää yhtään, on saumausepoksia paksunnettava reilusti tai se valuu lammikoksi alimpaan kohtaan ja leviää sieltä ties minne. Reilusti kallellaan olevien kohtien sauma-aine on paksunnettava sinapin vahvuiseksi, ettei valumia tulisi

- Pursotetaan saumaepoksia rimojen väliin siten, että sauma tulee vähän kukkuralleen. Saumauksen pursotteen alle ei saa jäädä ilmakuplia eikä sauma saa jäädä vajaaksi tai liian kukkuralleen; työ tekijäänsä neuvoo. Pursotukseen käytin apteekista saatavia 2 dl huuhteluruiskuja. Pursottimeen ei voi ottaa kovin paljoa epoksia kerrallaan, koska isompi määrä lämpiää itsekseen ja jämähtää ruiskuun. Ja saumauksen työasento on aika rasittava..

- Kun valittu alue on rimoitettu ja saumat täytetty, rajataan kanteen tussilla uusi alue tämän vierestä ja sitten sama uudelleen, mielellään yhteen sysyyn niin, että edellisen alueen reunan epoksi on vielä vähän tahmeaa. Esim. yön yli kuivuneet saumakohtat pitää seuraavana päivänä hioa karheiksi ja puhdistaa asetonilla ennen liimauksen jatkamista.

Liimaus onnistuu kyllä yksinkin tehden vaikkakin vähän hitaasti, mutta kahdelta se sujuu juoheasti: yksi asettelee rimoja ja levittää epoksia sillä aikaa kun toinen valmistaa seuraavan epoksierän, laittaa ruuveja paikoilleen ym. Näin työ edistyy eikä liimaukseen tule turhia saumakohtia.

Viimeistely

Kun kaikki tiikkirimat on liimattu kanteen ja saumattu, annetaan epoksin kuivahtaa n. 2 vrk. Sitten viimeistellään kansi:

- Irrotetaan rimoja liimauksen ajan kiinnittäneet peltiruuvit

- Porataan jokainen propun jäljiltä jäänyt ruuvinreikä 10 mm puuporanterällä varovasti auki tiikin paksuudelta kannen lasikuituun saakka mutta ei syvemmälle; älä siis poraa lasikuituun. Propunreikiä voi tietenkin olla myös muun kokoisia

- Imurilla otetaan roskat pois joka reiästä

- Sekoitetaan muutama lusikallinen epoksia, joka saostetaan löysän ketsupin vahvuuteen.

- Tilkitään jokainen reikä tiikkipropulla, jonka alapää ensin kastetaan epoksiin: propun alapäässä tuleva reilu epoksipisara sulkee sopivasti porauksen pohjalla olevan ruuvinreiän. Proput asetin paikalleen elektroniikkakärkipihdeillä ja naputtelin paikalleen kevyesti. Epoksiannoksen 30' käyttöaikana laittaa paikalleen 50..100 tulppaa; sitten uutta epoksia jne.

- Annetaan proppujen liimauksen kuivua pari päivää. Kuivumista odotellessa voi vaikka viimeistellä tiikin reunat ylärakenteisiin, varvaslistaan ym. Sikaflexilla.
- Epoksin kuivuttua katkaistaan proppujen yläpää tason päristimellä.
- Rapsutellaan rimoja peittävä maalarinteippi pois. Osa on jäänyt epoksin alle ja lähtee vasta hionnassa.
- Hiotaan saumakohtissa kohollaan oleva epoksi sekä rimojen epätasaiset kulmat ym. varovasti muun tiikkikannen tasoon 80...120 paperilla nauhahiomakoneella saumojen suuntaisesti. Tasoittelin erityisen kukkuralla olevia saumojen kohtia ensin päristimen metalliterällä. Tarkoituksena on, että rimojen tiikkiä ei hiota ohuemmaksi.
- Vaihtoehtoisesti voi saumojen ja teippien hiomiseen käyttää pikku rälläkkää ja sopivaa lamellilaikkaa (varovaisesti..!). Työ edistyy, mutta teippiputua ja mustaa epoksipölyä lentää taas ihan sairaasti joka paikkaan, ja rälläkkä voi repiä saumauksia auki.
- Hionnan ja imuroinnin jälkeen käydään läpi saumat ja täytetään mahdollisesti saumoihin jääneet ilmakuplat ja muut kolot saumaus-epoksilla, annetaan kuivua ja hiotaan nämä tarpeen mukaan vielä kerran. Saman kolojen täyttelyn joutuu tekemään vielä ensimmäisen käyttökesän jälkeen, kun kaikki rakokset ovat tulleet esiin esim. kosteina läikkinä kasteesta kuivuvassa kannessa.
- Poraillaan varovasti auki kannen helojen kiinnitysreiät ja asennetaan helat, kaidetolpat, mastonkaulukset ym. takaisin paikoilleen. Helojen tiivistämisessä ei saa säästellä Sikaflexia.

..ja siinä se on. Ainakin melkein:

- Seuraavana keväänä voi kannelle tehdä saumausten tarkistuspaikkailun jälkeen vielä aivan kevyen hionnan, jolloin kannen kolosiin jääneet epoksitahrat ym. saadaan pois.

Tiikkikannen puupintaa en ole käsitellyt vaan olen jättänyt sellaisekseen: se harmaantuu tyylikkästi (kuten kipparikin) ja on vähätöinen (kts. ed.). Toisekseen, ei tarvi varoa, miten öljyt ja muut käsittelykemikaalit mahdollisesti vaikuttaisivat epoksisaumoihin. Levänestoon käytän Boracolia.

Aikaa kului ensimmäisellä kerralla takakannen harjoitteluun ym. noin 15 työ-pv. Etukannen laittamiseen seuraavana keväänä kului noin 20 täyttä työ-pv, mukaanlukien sandwich-kannen vettymien korjaus. Hytin kattoon kului 15 tpv, josta suuri osa helojen ja luukkujen irroitteluun ja takaisin laittamiseen. Kerralla koko kansi tehden työmäärät putovat selvästi.

Jos tiikit irrottelee syksyllä, niitä voi höyläillä ja kannen lasikuidun hioa kaikessa rauhassa talven mittaan ja kiinnitellä tiikit loppukevästä heti kun kelit pressun alla antavat myöten. Tällöin ei veneilykauden alku välttämättä siirry paljoakaan. Toisaalta, kun tietää että tämän remontin tekee kerran 10..15 vuodessa, ei viikon parin odottelu tunnu kovin pahalta.

Rahaa kului 16 m² kanteen seuraavasti:

- Epoksi (4 kanisterillista), Sikaflex, ruuvit, teipit ja muut tarvikkeet 1200 €
- Taso/oikohöylä, nauhahiomakone, laikkoja ym. työkaluja 700 € (jäävät tietysti muuhunkin käyttöön); en niitä lähtenyt muualta lainailemaan, kun epoksi kuitenkin tuhrii käytetyt työkalut.

..ja joitakin uusittuja tai vaihdettuja heloja ym., joita ei tähän varsinaisesti lasketa.

Terveysnäkökohdat:

Hionta- ja epoksityöt eivät ole aivan riskittömiä:

- Lasikuitu- ja gelcoat-pöly on huonoa keuhkoille: käytä kunnon hengityssuojainta ja pölyn poistoon imuria, kun hiot kannen lasikuitua puhtaaksi.
- Epoksin ja erityisesti kovettajan haurut enemmässä määrin ovat haitaksi hengitykselle: sitä nuuhkiessa saa 'epoksiflunssan'. Epoksia sekoittaessa ja levittäessä käytä hengityssuojainta aktiivihillisuotimella, koska työasento on kuitenkin sellainen, että juokseva epoksi on suoraan nenän alla. Käytin Clas Olssonin hengitysmaskia.
- Epoksipöly aiheuttaa silmätulehduksia: suojaa myös silmäsi hionnan ja imuroinnin ajaksi
- Käytä suojahanskoja joka vaiheessa. Epoksin käsittelyssä sopivia ovat kertakäyttöiset ns. kirurginhanskat, joita saa 100 kpl paketeissa.
- Työtä ei ole syytä tehdä umpinaisessa pressuteltassa, vaan pressun liepeet on nostettava ylös tuuletusta varten työn ajaksi, tai käytä tuuletinta tms. Kuivuva epoksi on suojattava kosteudelta, joten liepeet taas alas yön ja sateen ajaksi..
- Rälläkän käyttö ei ole aivan riskitöntä: älä käytä sellaista työkalua päivän lopulla väsyneenä. Nauhahiomakone on hiontaan helpompi joskin hieman hitaampi vaihtoehto.

Yhteenvetoa

Työn jälki on itselle tehtynä käyttökelpoista.

Kansi on nyt vedenpitävä ja kaikki n. 900 ruuvinreikää tilkitty.

5..6 mm paksuinen tiikkirima kestää muutaman kevyen hionnan, kun pinta jokusen vuoden päästä alkaa taas olemaan kärsineen näköinen

Työn pystyy harrastelija tekemään itse; aikaa kuluu, mutta mitään ylivoimaisen vaikeaa vaihetta ei ole.

Tiikkikannen kierrätysremontissa ei ole mitään peruuttamatonta: Jos uusittu kansi myöhemmin alkaisi oireilemaan, voi tiikin ajaa jyrsimellä pois ja laittaa tilalle tiikki-imitaation, liukastumisenestomaton, jotain massaa tai maalia.

Jos rimojen irroittaminen ehjinä ei sittenkään työn alussa mitenkään onnistu, remonttia voi jatkaa suunnitelmalla B ja tilata kanteen vaikka Scandinavian Teak Deckilta valmiit mittojen mukaiset elementit tai käyttää muuta pinnoitetta.

Omaan remontiini meni etukäteen arvioimaani enemmän työtunteja, kun tein sitä yksin pätkissä iltaisin ja viikonloppuisin. Epoksiliimaukseen sopivia ilmoja (noin +20 °C, ei alle +5 °C yöllä; kuivaa) voi keväisin joutua välillä odottelemaan, mikä kysyy kärsivällisyyttä.

Kansi on ollut nyt käytössä 5 vuotta ja on pitänyt kutinsa hyvin. Lähinnä mietin aluksi, pääseekö vesi talvella jäätymään rimojen väleihin ehkä jääneisiin rakoihin. Käytännössä olen lykännyt veneen pressun alle kuivumaan hyvissä ajoin muutama viikko ennen pysyviä pakkasia.

Varasuunnitelma:

Kun vanhassa tiikkikannessa on kunnostustarvetta mutta rimojen irrottaminen ehjinä ei ota onnistuakseen, voi kunnostusta kuitenkin jatkaa varasuunnitelman mukaan ilman työtuntitappioita:

- tiikkirimat ja ruuvit irrotetaan joka tapauksessa pois;
- kanteen jäänyt kumikitti puhdistetaan kokonaan pois ja kannen pinta hiotaan;
- ruuvinreiät suljetaan ruiskauttamalla niihin reilut tipat epoksia.

Nämä vaiheet voi veneilijä hyvin tehdä itse.

Sitten mietitään, mitä kanteen haluaa asentaa:

- Tehdään kansipinnoista kartongille tai vaneerille mallit ja tilataan näiden mukaan valmiiksi muotoillut tiikkimoduli-lätkät. Noin 6 mm paksut lätkät kiinnitetään liimalla, jolloin kansi on taas 'kuin uusi'
- Liimataan kanteen 'Treadmaster'-mattoa tai muuta vastaavaa liukastelunestomattoa; ulkonäkö muuttuu, mutta toiminnallisuus säilyy.
- Levitetään pensselillä ja telalla kanteen jotain liukastelunestomaalia tai -massaa; sama tulos kuin edellä.

Kaikissa vaihtoehdoissa kuitenkin kanteen tulleet ruuvinreiät on tilkitty pysyvästi ja ennen kansimateriaalin asennusta on helppoa korjata mahdolliset vetyvät kansimateriaalissa.